

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11Csp/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119307845
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Cambelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:6119307845.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Ľubicou Cambelovou v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, IČ: 043 55 211, so sídlom 690 02 Břeclav, Náměstí T.G.Masaryka 2392/17, Česká republika, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava - Karlova Ves, proti žalovanej: K. R., C.. XX.XX.XXXX, S. XXX XX T., o zaplatenie 100,- eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu 100,00 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 100,00 eur od 13.07.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd stanovil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 100 eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 100 eur od 13.7.2016 do zaplatenia. Žalobca uviedol, že v dôsledku cezhraničnej fúzie zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Praha 1, IČ: 043 55 211, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE ako nástupnícka spoločnosť a obchodnou spoločnosťou MINIHOTOVOSTĚ, a.s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 43 852 453 v postavení pri cezhraničnej fúzii ako zanikajúcou spoločnosťou prišlo ku zlúčeniu nástupníckej spoločnosti a zanikajúcej spoločnosti, pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že je právnickou osobou a žalovaná je fyzická osoba. Žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk, registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100 eur. Pri registrácii uviedla svoje údaje: K. R., C..XX.X.XXXX, S. S. XXX, XXXXX S.. Pri registrácii a odoslaní žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná potvrdila, že súhlasí so Zmluvou o pôžičke č.790276 zo dňa 7.6.2016 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zák.č.89/2012 Sb. Občianskeho zákonníka a zákona č.145/2010 Sb o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov, žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 100 eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s odplatom 28 eur, t.j. celkove 128 eur, a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru,. Žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy o pôžičke. Jej dlh sa stal splatným dňom 5.7.2016. Dňa 20.9.2017 bola zaslaná žalovanej výzva na úhradu dlhu, avšak žalovaná žiadnu platbu žalobcovi neuhradila. Žalobca na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil Zmluvu o pôžičke č.490276, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, výpis z obchodného registra.

2. Uznesením zo dňa 10.9.2019 pod č. k. 11Csp/102/2019-44 Okresný súd Levice vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia vyjadrila k žalobe, aby uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva, označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, na svoju procesnú obranu neoznačila a nepredložila žiadne dôkazy.

4. Súd na prejednanie sporu nenariadil pojednávanie s poukazom na § 297 písm. b) CSP, nakoľko ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur. Súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 15.10.2019 v súlade s ustanovením § 219 ods.3 CSP.

5. Súd sa oboznámil s podanou žalobou, listinami predloženými žalobcom a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

6. Žalobca bol zapísaný do obchodného registra, vedeného Mestským súdom v Prahe dňa 28.08.2015 s tým, že jeho právna forma v súčasnej dobe je európska spoločnosť. Predmetom podnikania žalobcu je okrem iného aj poskytovanie alebo sprostredkovanie spotrebiteľského úveru s tým, že z výpisu z obchodného registra tiež vyplýva, že v dôsledku cezhraničnej fúzie došlo k zlúčeniu obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s. so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, IČ: 043 55 211, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku (akcióvu) spoločnosť s obchodnou firmou MINIHOTOVOST,SE (ďalej aj „nástupnícka spoločnosť“) s obchodnou spoločnosťou MINIHOTOVOST, a.s., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 852 453, (ďalej aj „zanikajúca spoločnosť“), pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť MINIHOTOVOST, SE . Zo zmluvy o pôžičke č.490276 zo dňa 7.6.2016 vyplýva, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako spotrebiteľke na základe jej žiadosti a to krátkodobý bezúčelový úver vo výške 100 eur, pričom žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom vo výške 28 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 128 eur. Žalovaná sa zaviazala celkovú dlžnú čiastku žalobcovi zaplatiť do 5.7.2016 na účet veriteľa. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú a výška RPMN bola určená 2290,09 % Žalovaná potvrdila, že bola oboznámená pred uzavretím zmluvy okrem iného, so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

7. Podľa čl.1 Zmluvy o pôžičke č.490276, na základe žiadosti spotrebiteľa sa touto zmluvou zaväzuje veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi za podmienok stanovených nižšie v tejto zmluve, peňažné prostriedky ako bezúčelovú peňažnú pôžičku a spotrebiteľ sa zaväzuje pôžičku vrátiť (splatiť) a zaplatiť veriteľovi odmenu ako odplatu za poskytnutie pôžičky a prípadne všetky platby, ktoré podľa tejto zmluvy súvisia s pôžičkou, a to všetko ku dňu splatnosti pôžičky na bankový účet veriteľa a pod variabilným symbolom uvedeným v zmluve.

8. Podľa čl.18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady(EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012, o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, 1. Spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch, členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo - bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka - na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa. 2. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

9. V danom prípade je daná právomoc súdu Slovenskej republiky na prejednanie tohto sporu, pretože spotrebiteľ, proti ktorému žaloba smeruje, má bydlisko na území Slovenskej republiky.

10. Podľa čl.6 bodu 1 citovaného Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008, o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti. Podľa čl.6 bodu 2 citovaného nariadenia, bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe

odseku 1 rozhodným. Podľa čl.3 citovaného nariadenia , zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

11. V danom prípade si strany sporu dohodli pri uzavretí zmluvy o pôžičke konkludentne rozhodné právo, a to právo Českej republiky, nakoľko v zmluve sa výslovne uvádza, že veriteľ a dlžník uzavreli túto zmluvu o pôžičke podľa ust. § 2390 a nasledujúcich zákona číslo 89/2012 Sb. občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov a zákona č.145/2010 Sb, o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov.

12. Podľa § 2390 zákona č. 89/2012 Sb. (ďalej“ Občiansky zákonník Českej republiky“) ak prenechá požičiavateľ vypožičiavateľovi zastupiteľnú vec tak aby ju užil podľa potreby a po čase vrátil vec rovnakého druhu, vznikne zmluva o pôžičke.

13. Podľa § 2392 ods. 1 Občianskeho zákonníka Českej republiky, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

14. Podľa § 1958 ods. 1 Občianskeho zákonníka Českej republiky , ak je čas plnenia presne dohodnutý alebo inak stanovený, je dlžník povinný plniť i bez vyzvania veriteľa.

15. Podľa § 1968 vety prvej Občianskeho zákonníka Českej republiky , dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

16. Podľa § 1970 Občianskeho zákonníka Českej republiky , od dlžníka , ktorý je v omeškaní so splácaním peňažného dlhu, môže veriteľ, ktorý riadne splnil svoje zmluvné a zákonné povinnosti, požadovať zaplatenie úroku z omeškania , len ak nie je za omeškanie zodpovedný. Výšku úrokov z omeškania stanoví vláda nariadením; ak si nedohodnú strany výšku úroku z omeškania, považuje sa za dohodnutú výška takto stanovená.

17. Súd na základe vykonaného dokazovania považoval za nesporné, že strany sporu uzavreli zmluvu o pôžičke podľa § 2390 Občianskeho zákonníka Českej republiky. Predmetom tohto súdneho konania je vrátenie sumy 100 eur, ktorá bola poskytnutá žalovanej ako pôžička. Podľa zmluvy o pôžičke vznikla žalovanej povinnosť sumu 100 eur žalobcovi vrátiť do 5.7.2016. Súd považuje zmluvu v časti, v ktorej sa účastníci zmluvy dohodli o poskytnutí tejto sumy ako pôžičky a o vrátení tejto sumy za platnú zmluvu. Skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe o tom, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej pôžičku 100 eur a že žalovaná pôžičku v tejto sume žalobcovi nevrátila, považujú sa za nesporné, keďže tieto skutkové tvrdenia žalobcu žalovaná ako protistrana výslovne nepoprela (§151 ods.1 CSP). Žalovanej vznikla povinnosť žalobcovi vrátiť požičanú sumu 100 eur a keďže si túto svoju povinnosť nesplnila, vznikol jej voči žalobcovi dlh. Žalovaná dlh žalobcovi v sume 100 eur nezaplatila, preto súd stanovil žalovanej povinnosť žalobcovi zaplatiť sumu 100 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením sumy 100 eur, pričom v omeškaní bola po dni splatnosti pôžičky a preto súd stanovil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania odo dňa 13.7.2016 vo výške 5 % ročne do zaplatenia, podľa uplatnenia nároku na úrok z omeškania v žalobe.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Žalobca mal v konaní úplný procesný úspech, súd preto rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od dňa doručenia rozsudku na Okresnom súde Levice v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.